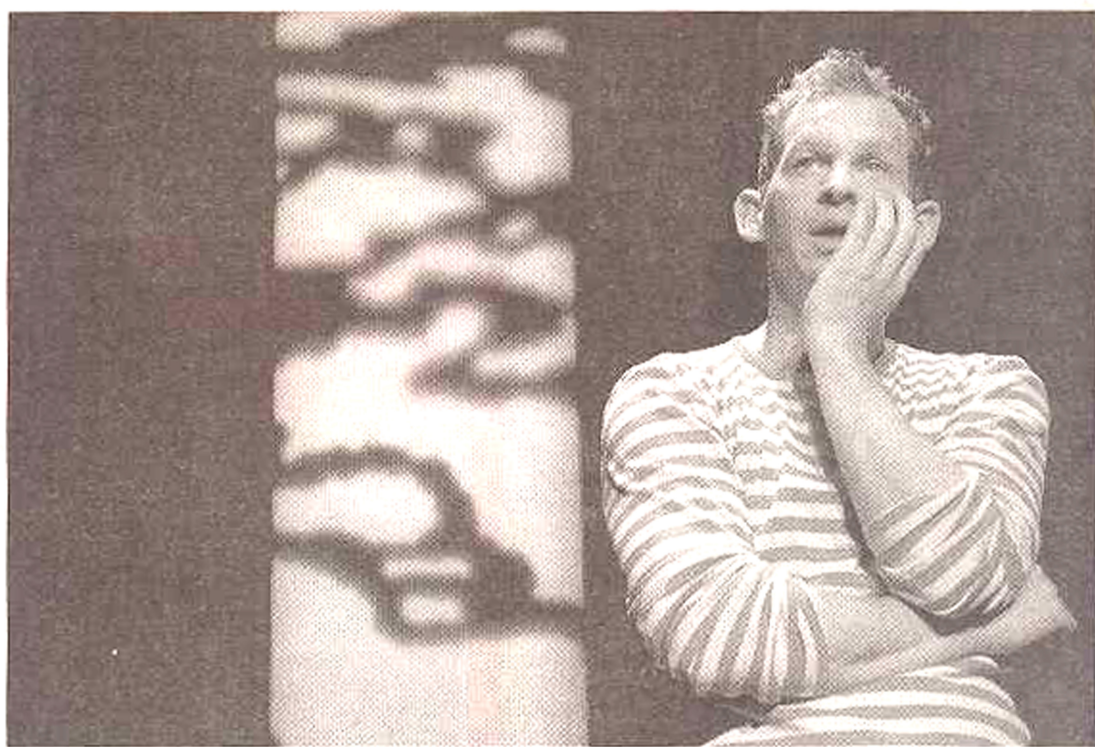

Onderdelinden heeft zijn draai gevonden

Klagen over moeheid - vrolijk klinkt het niet op het eerste gehoor. Toch weet Joep Onderdelinden daar een droogkomische draai aan te geven. Zijn lichte accent dat een klein beetje naar zeuren neigt, bouwt meteen als het ware een relativering in. Het is de sterke opening van zijn derde soloprogramma dat wederom in Leiden in première is gegaan. 'Moe' is niet de titel, had het wel kunnen zijn, want het thema keert regelmatig terug.

Onderdelinden lijdt aan een verontrustend soort vermoeidheid, die tot bezoek aan de huisarts noopt. En dan volgt in zijn verhaal de standaardprocedure: de patiënt krijgt een ingevuld formulier voor bloedonderzoek bij het laboratorium mee. Meestal staan er een maar een paar kruisjes in een reeks van vele mogelijkheden. Joep kruist ze - voor alle zekerheid - allemaal aan. Mooi hilarisch uitgangspunt dat netjes in een verhaal wordt uitgewerkt. Menig cabaretier zou waarschijnlijk voor grovere varianten kiezen. Onderdelinden doet dat niet, is ook niet echt een cabaretier in de hedendaagse betekenis van het woord, maar balanceert veel meer als acteur tussen cabaret en solotoneel. Hij schetst een enigszins uitvergroete scene die grappig en herkenbaar is.

De verhalen in 'Worst' zijn op een hechte wijze aaneengeklonken. Daar is veel werk van gemaakt. Het programma kent een heldere compositie. Nadeel is wel dat hij telkens veel tijd neemt bij zijn vertellingen. Kijk je dan met een cabaretbril naar zijn programma, dan mis je het hoge tempo dat vandaag de dag gebruikelijk is. Dat garandeert

Joep Onderdelinden.

FOTO JORIS VAN BENNEKOM

'Worst', soloprogramma van Joep Onderdelinden. Regie: Margot Ros en Wil van der Meer. Gezien: 10/10 (landelijke première), schouwburg Leiden. Nog te zien: 10/11, Alphen aan den Rijn.

op zichzelf geen kwaliteit of succes; alleen dit opvallend afwijkende tempo valt op en blijkt ook zwakke kanten te hebben.

Joep is dus moe. En wie zonder een echte medische verklaring moe is, krijgt meestal het advies er eens even tussenuit te gaan. Dus komt Onderdelinden logischerwijs uit bij zijn reisavonturen. Hoe bijvoorbeeld een goedkoop tripje naar Lon-

den uiteindelijk toch nog behoorlijk duur kan worden. En niet eens een musical gezien!! Aardige anekdote, beeldend verteld, maar uiteindelijk toch een dertien in een dozijn gegeven. Een enkele keer laat hij zijn fantasie meer op de loop gaan. Soms met een uitbundiger resultaat, soms ook wel flauw. Sterk is zijn visioen over de stijging van het water als gevolg van de klimaatsverandering. Dat is allesbehalve geëngageerd te noemen volgens de klassieke cabaretwetten, maar spreekt desondanks in alle absurditeit tot de verbeelding: Amsterdammers die op de 'kust' van Duitsland aanspoe-

len. Jammer alleen dat onbehopen Duits nog altijd voor leuk moet doorgaan.

Terwijl de eigentijdse stand up comedian het uitsluitend bij het gesproken woord laat, kiest Onderdelinden nadrukkelijk ook voor andere spelelementen. Zo zijn er korte dansjes en zelfs een raak getypeerd stukje mime. Over verscheidenheid valt dan ook niet te klagen. Per scene wisselt de kwaliteit tamelijk sterk, dat heeft de heldere opbouw van 'Worst' niet kunnen verhinderen. Duidelijk is dat hij nu in dit derde programma zijn draai heeft gevonden.

WIJNAND ZEILSTRA